

udtalt sig om, at Erhvervsorganisationerne ikke har været spurgt. Men jeg maa for mit Vedkommende afvise den Betragtning, at det indenfor Udvalget skulde være den almindelige Opfattelse, at man i al Almindelighed ikke ønskede Erhvervsorganisationerne spurgt. Det ærede Medlem vil jo vide, at jeg i hvert Fald for mit Vedkommende — og jeg tror, det blev tiltraadt af hele Udvalget — gjorde gældende, at i al Almindelighed ønsker man, naar man lovgiver om Forhold, der vedrører specielle Erhverv, at disse Erhverv bliver spurgt. Derfor synes jeg ikke, det er helt rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at for dette Ønske kunde der ikke vindes Tilslutning indenfor Udvalget.

Aubeck: Ja, jeg har det overfor den højtærede Minister, ligesom den højtærede Minister aabenbart har det overfor mig, at jeg ikke har meget Haab om, at vi naar at arbejde os til en enig Opfattelse af dette Spørgsmaal, og derfor tror jeg heller ikke, det i og for sig er nogen Nytte til at forlænge Diskussionen. Naar jeg har fremsat mine Anskuelser, er det ikke saa meget sket i Haab om, at jeg skulde kunne overbevise den højtærede Minister — det har jeg ikke Spor af Tro til, jeg kan —, men for at holde min egen Ryg fri, saaledes at jeg ikke er med i Ansvar for det, der her sker.

Naar den højtærede Minister sagde, at Skibsmaalingen for mig var saa vigtig, at nu skulde Skibsregistreringen og Skibstilsynet lægges ind derunder, er det jo at stille Ordene lidt paa Skruer. Det, vi har i Øjeblikket, er jo et Skibsmaalings- og Skibsregistreringsbureau, altsaa en Samling af disse to Ting, som har funget til stor Tilfredshed; det nye er Skibstilsynet. Og da de har det til fælles alle tre, som den højtærede Minister sagde, at de angaar Skibe, er det, jeg mener, at det naturlige havde været at lægge det nye ind under det gamle. Men det kan man altsaa ikke blive enig om.

Den højtærede Minister var heller ikke enig med mig i den Betragtning, at der burde være afæsket selve Skibsregistrerings- og Skibsmaalingsbureauet en Udtalelse om det, der her sker, idet Ministeren var ganske klar over, at det er

menneskelig set forklarligt, at hver holder paa sit, saaledes at dette Bureau naturligvis vilde erklære, at det var absolut nødvendigt netop at beholde det. Ja, saadan vilde det måske være gaaet, men det, der skulde være, en Ministers Opgave i denne Forbindelse, var jo at høre de forskellige Parter og saa selv tage sit Standpunkt paa Grundlag af de Anskuelser, som blev fremsat, og som formentlig vilde stride mod hinanden. Der skulde Ministeren staa som den uvildige Opmand, om jeg saa maa sige, der tog det samfundsmæssigt forsvarligste Hensyn.

Til det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen) skal jeg sige, at det er rigtigt nok, at da jeg i Udvalget udkastede Tanken om, at Erhvervsorganisationerne burde spørges, blev det i sin store Almindelighed mødt med Sympati, navnlig af det ærede Medlem, det skal jeg villigt erkende. Men den almindelige Mening indenfor Udvalget var, at netop i dette Tilfælde var der ingen Anledning til at spørge Erhvervsorganisationerne. Overfor dette er det, jeg har ønsket her fra Tingets Talerstol at fremhæve som mit principielle Synspunkt, at Erhvervsorganisationerne altid bør spørges, og at jeg vilde finde det rigtigere og naturligere, om der i Stedet for den Fremgangsmaade, der nu følges: at Lovforslagene forelægges, og saa kommer Organisationerne med deres Indvendinger, fandt et vist Samarbejde Sted, inden Lovforslagene overhovedet blev udarbejdet, saaledes at man paa Forhaand vidste, hvorledes Organisationerne saa paa det. Jeg skal, som sagt, erkende, at det ærede 5te landstingsvalgte Medlem meget varmt gjorde sig til Talsmand for denne Tanke i al Almindelighed, og jeg vil haabe, det maa betyde, at der indenfor det Parti, han tilhører, er nogen Stemning for de Anskuelser, jeg paa dette Omraade har gjort gældende.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg vil gerne gøre en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Erhvervsorganisationerne skulde høres eller er hørt. I dette Tilfælde er Organisationerne — jeg siger udtrykkelig Organisationerne — ikke hørt, men der er een Organisation, som er hørt, og som der